

Загадкова країна

В нас така країна є,
Там цікаве все живе.
Добрі люди там працюють,
Що нас люблять і шанують.
Ця країна загадкова
Нас прийняти всіх готова.
Бо її не забуваєм,
Ми бібліотеку знаєм.
На полицях там уряд
Гарні книжечки стоять,
Для дорослих і малят
Можна вибрати, почитати.
Там і вірші, і казки,
І поеми чарівні
Про Україну рідну нашу,
Щось дізнатись теж не важко.
Я сюди завжди ходжу,
Бо читати я люблю.
Хочу знати я багато,
Хочу всім допомагати.
Якщо любиш ти читати,
Хочеш все на світі знати,
Книга тут всього навчить,
Як на світі треба жити.
Тільки книгу ти люби,
Гарно її бережи.
І доріжку до країни
Ти ніколи не згуби.

**Ірина Савицька,
4 кл. м. Млинів**

* * * *

Мені подобаються книжки,
В яких багато є пригод,
Які читаю я з усмішкою,
Де є багато насолод.
Усі ці повісті чудесні,
Вони багато учать нас.
Добро у них перемагає,
А зло завжди іде у прах.
Я завжди буду їх любити,
Я завжди буду їх читать,
Я завжди буду всіх учити
Любити книги так, як я.

**Олена Шпиленко
5 клас, смт. Рокитне**

Книга

Її думки, її цілюща мова
Знаходять місце в кожному із нас.
Ніхто не зможе погубити слово:

Не змиє дощ і не потопче час.
Її рядки розтоплять в серці кригу;
Лунає в них той солов'їний спів,
Що нам дарує й відкриває книга
У кожній літері її повчальних слів.
В її устах шумить і гра діброва,
Сміється небо і щебече птах.
О, як рятує нас книжкова мова
Своєю мудрістю на білих сторінках.

Надія Новицька,

9 клас, м. Здолбунів

Бібліотека

Книжки я люблю читати
Й добре знаю, де їх брати.
В нашій місті недалеко
Гарна є бібліотека.
Кожний день туди ходжу
Й довго-довготам сиджу.
Сторінки перегортаю,
Із захопленням читаю
Світ фантастики й пригод,
Дружби, вірності, кохання,
Гарний віршик, анекдот,
Думки, сумніви, зітхання, -
Все, що навколо нас є
Перед нами постає.
Тут журнал цікавий дуже,
Тут велика картотека.

Дуже раджу, любий друже,
Завітай в бібліотеку!
Адже, щоб розумним стати
Треба чим побільш читати.
Книжка тебе буде вчить,
Як на цьому світі жити.
Як крізь бурі і незгоди
Подолати перешкоди.
Як потрібно в дружбі жити,
Сумувати чи радіти?
Книжки всі такі чудові!
І художні, й наукові.
Тож читати не лінуйся,
А по-справжньому готуйся.
Щоб великим вченим стати,
Щоб на весь світ пролунати,
Щоб прийшовши з дискотеки,
Ти пішов в бібліотеку!

**Алла Бенза, 14 років,
М. Кузнецовськ**

Цікаві в книзі сторінки,
Є там вірші і казки.
Нам ця книга дарує щодня
І забави, і знання.

**Іван Костюкович,
2 клас, смт. Зарічне**

Я – маленька дівчинка,
Звуть мене Катруся.
Дуже хочу бути розумна
Як моя матуся.
В бібліотеку я ходжу,
Книжечки читаю,
Можу віршик розказати
Та ще й заспіваю.

**Олена Попович,
2 клас, смт. Рокитне**

Вечір

Спливло за обрій тепле сонце,
Спливло, як місяць по воді.
І черемшина під віконцем
Радіє місяця ході.
Усе затихло. Над рікою

Схилилась до землі трава.
І сон спокійною ходою
Свої дарунки роздава.

**Ірина Калітченко,
8 клас, смт. Рокитне**

Слово

Незвідане, неохмарене, небачене,
Непрощене й водночас пробачене,
Несказане і неоспіване титанами,
А вичаклуване безсмертними й незнаними.
Пригадане й надумане богинею
Не Герою, Кіпрідою й Афіною,
Не Зевсом, Аполлоном, Посейдоном,
А райдугою, небесним дзвоном.
Загублене в староукраїнській Ладі
У Римі, Греції, у фараонській владі,
Загублене з вершини пірамід,
Охоплене собою в цілий світ.
Незрима безчуттєва і без часу,
Не випивши до дна отруйну чашу
Воно прямує в серце знов і знову
Солодкий теплий пуп'яночок – слово!

**Тетяна Блищик,
м. Радивилів**

Хто в чарівний світ пригод
Потрапить бажає,
Той нехай в бібліотеку
Зразу завітає.
І хто хоче історію
Всього світу знати,
Тому також цей будинок
Раджу не минати.
Хто ж у море всіх наук
Захоче пірнути,
Тому вже бібліотеку
Повік не забути.

**Ірина Охтирська,
м. Корець**

Моя відрада

Всі йдуть на дискотеку,
А я іду сюди, -
бо тут знаходжу захист
від лиха і біди.
Тут тихо і спокійно
і гомону не чуть
І рівними рядками
книжки мене тут ждуть.
Одна мені розкаже
про радість і любов
а в другій – лихо й сльози,
що линуть знов і знов.
Усі б вас прочитала,
всім душу віддала б!
І в серці незабутній
я спогад зберегла б.
Лякають нас незгоди
й невдачі без кінця.
Та жду я, як у казці,
щасливого кінця.
Казковий принц приїде
на білому коні.
А може посміхнеться
він весело мені?
Книжки – мої подруги.
я довіряю їм.
І радості й печалі
несу, як в рідний дім.

**Ольга Чижина,
13 років, м. Дубно**

Для мене книги – світло дня,
Для мене книги – зорі ночі...
Моя сім'я, моя рідня,
Мій розум, серце моє, очі...

Без книги я не проживу
Вже, як без вирію лелека...
Я і крізь вічність оживу
В отім святім : бібліотека...
Для вас я книгою лишусь,
Словами, строфами рядками,
У пам'ять віршами впишусь
У прози буйними рядками...
В енциклопедіях знайду
Для вас усі найкращі гасла
І з ними у серця прийду,
Щоб свічка помислу не згасла,
Бо книги – то і світло дня,
Бо книги – то і зорі ночі...
Моя сім'я, моя рідня
Мій розум, серце моє, очі.

П. Гоць

Вас зустрічати ми будемо маршами
Слуги при книгах, над книгами – маршали,
Тихоголосі, у спокій залюблені,
В книгах – знавці, а в житті – геть розгублені,
Душ покалічених лагідні лікарі,
Скромні красуні бібліотекарі.
Всі ваші рухи наповнені чарами,
Зали читалень вважаються храмами.
Хто ми без вас? Ті, хто губиться в залиті,
Люди без завтра і люди без пам'яті.

Л. Ошанін

Ми – бібліотекарі

Нас усі уявляють мудрими,
Нас усі уявляють скромними,
в окулярах, на ніс насунутих,
Книговидачею заклопотаними.
Але ми – не лише розумниці,
Не сухі і безликі книжниці.
Ми – хранительки вічної мудрості
І невдячної справи подвижниці.
Ми – чарівні своєю привітністю,
І людей любим більше, ніж літери.
Наші душі наповнені ніжністю.
В інформації морі ми – лідери.
Ми веселі і жарти цінуємо,
І на моду увагу звертаємо.
Ми співаємо і танцюємо,
І повірте, ціну собі знаємо.
А крім того, перемо і миємо,
Варим, шкваримо і гаптуємо;
Вишиваємо, в'яжемо, шиємо
І сімейний бюджет рятуємо.
Ми удачу на гроші не міряєм,
Всі життєві пізнавши істини,
Ми у краще майбутнє віримо,
Залишаючись оптимістами.

Н. Онофрійчук

Бібліотекарям

Вони не блукають в книжковому морі,
Не губляться в рифах полиць.
Мільярди сторінок для них – ніби зорі
Були мореходцями колись.
Хоч море оце з кожним роком міліє,
Не їхня у цьому вина:
Живе поруч з ними і Грінова мрія,
Надією світить вона.
Ще й досі тремтить бідна Герда ночами,
А з нею дівчата тремтять.
Бо холод – не тітка, й книжкові чари
Краде не безадресна тать.
Уже Стівенсон, і Мелвілл, й Сабатіні
Живуть потихеньку від нас,
А Світ і Мюссе – промайнули, мов тіні,
І вогник Колумба погас.
Не дайте згоріть ані думці, ні слову
(Хоч мало надії й цьому),
Читач невблаганний прийде іще знову,
Тож лоцманом будьте йому.
І як би вас доля не біла з роками,
Бюджет не з'їдав до кісток,
Своїми знаннями, очима й руками
Кладіть же до книги місток.
Хай вітер надме вам вітрила словами,
Їй-Богу, ви гідні цього,
Тож будьте щасливі, бо поруч із вами
Шевченко, Шекспір і Гюго.
Володимир Гуменюк,

**колишній читач дитячої
бібліотеки, смт. Гоща**

Присвята книзі

Гортаю знову й знову
Знайомі сторінки.
І знаю я напам'ять
Улюблені рядки.
Бо в них – душа поета,
Шлях світлий в темноті,
Перлини сонця й світла
В буденній суєті.
Бо книга – клад безцінний
І хто її читав,
Той золото й перлини
Із неї мудро брав.
І хай летять потоком
Літа старі й нові,
І виростають діти, Радіють матері.
Та ті знання, що в книзі
Ніколи не помруть.
Роками в поколіннях
Вони ростуть, живуть...
Читайте, друзі, книгу
Й не смійте забувати:
Не в розкоші й багатстві
Господня благодать.
Знання несе нам світло
Й знайомі сторінки... Читаю знову й знову
Улюблені рядки.

Ольга Чижин,
13 років, м. Дубно

Моя бібліотека

Темні знову за вікном,
Зоря – мов Білосніжка.
в човні життя легким веслом
Нехай нам буде книжка.
А ось – і ранок, потім – день...
Злітаю, мов лелека.
В оселю радості й натхнень,
У цю бібліотеку.
Задумаюсь і зупиняюсь:
Вже вечір недалеко...
Моє життя – це теж комусь
Така ж бібліотека!

Ганна Журавська,
11 років, м. Дубно

Вода джерельна у криниці,
Зелені трави і гаї...
Кружляють в небі різні птиці –
шпаки, зозулі, солов'ї.
У полі жито половіє,
Достигли яблука в садах...
За лісом небокрай синіє,
Зелені трави на лугах.
Ольга Шугалевич,
6 клас, смт. Гоща

КНИГА

Мій найкращий провідник – це книга
Книга-пам'ять чи книга-життя
Що розтопить жорстокості кригу,
Де відроди слова знайду я.
В книзі цій викарбовують кроки
Мужні воїни, йдучи в двобій –
Отже, тут знайдеш честі уроки,
Тільки правильно їх зрозумій!
Перегорнеш сторінку, і в небі

Журавлі починають свій путь –
В рідний дім повертатися треба
Після мандрів щораз. Не забудь!
А коли крізь рядочки почуєш
Зачарований музики слів,
То радій – до маестро прямуєш
І для тебе – це сповідь без слів.
Книга вчить і навчаючи творить,
Та слова її чути є всім.
Щоб відкрити секрет диво-мови
Щирим серцем ми книгу любім!

**Тетяна Блищик,
м. Радивилів**

Дитяча бібліотека

Діток в сім'ї приносять лелеки,
І як тільки вони підростуть,
До дитячої бібліотеки,
Як до друга найкращого йдуть.
Навіть ті, хто не вміють читати
Тут гортають книжок сторінки.
Книга й лялька – веселі спектаклі,
Їх відвідують всі залюбки.
І у казку поринувши разом,
Відкриваючи дивні світи,
Малюки розуміють відразу –
Дім цей рідний для них назавжди.

А коли до обкладинки вперше,
Як до квітки, торкнеться рука,
Над малюнком казковим завмерши,
Розквітає душа малюка.
І ніколи вже більше не зможе
Обійтись він без книги в житті.
Дім, де книги живуть, допоможе
Не лишитись йому в самоті.
І уроки бібліотечні неповторні
Буде бібліотекар вести,
І не раз ще рука перегорне
Книгу мудрості і доброти.
Розповість тобі бібліотека
Про народ і країну твою,
Про сучасне й минуле далеке
І майбутнього світлу зорю.
І про що б не хотів ти дізнатись,
Все відкриєш у стінах оцих,
Адже бібліотека – то мати,
Мати знань і скарбів всіх земних.
Тут історії вічної подих,
І поезії дивні рядки,
І великої істини дотик,
Над якою не владні віки.
Та все рідше до бібліотеки
Поступають новенькі книжки.
Час такий, що усім нам нелегко,
Тільки буде колись навпаки.
Бо державу будуєм не марно.
І надіємось, прийде той час, -
Ароматом друкарської фарби
Із кімнат цих повіє на нас.
Ну а поки що спонсорів маєм,
Добрі люди нам книги дарують.
І завжди бібліотека чекає
Тих, кого її доля хвилює.
В нашій бібліотеці працюють
Професійні і мудрі знавці,
Щось вигадують все, щось мудрують
Непосиди хороші оці.
Віддають читачам вони душу,
Люблять всіх їх, як рідних дітей
І ніколи ніхто не порушить
Дружній посяг прекрасний оцей.
До дитячої бібліотеки
Завітайте, запрошуєм вас.

А книжки, наче діток лелеки,
Принеси ще майбутнє до нас.

**Валентина Петренко,
викладач педколеджу, м. Сарни.**

Бібліотека – море книг,
Бібліотека – храм науки...
Переступайте наш поріг,
Беріть скарби нетлінні в руки!
Вони – це згусток давнини,
Вони прийшли із даліни,
Як наша виспівана мова.
У них боління тих людей,
Кому за біль – добро народів.
У грізній сутичці ідей
Вони бажали добрих сходів.
Вони прорвались в наші дні
Крізь морок тьми і непогоди.
Немов душа – квілять одні...
Переступайте наш поріг,
Вам буде добре в цій оселі:
Гомер громово гряне в ріг,
Заплаче мужньо Руставелі.
Тут Данте заведе вас в рай,
Шекспір відкриє високості.
Наш Гоголь обезсмертить край
І Пушкін вас запросить в гості.
Запалить душу вам Тарас
І заквилить чаїно Леся...
Тож не минайте наш поріг,
Беріть скарби нетлінні в руки:
Нема прекрасніших доріг,

Ніж в цей вселюдський храм науки.

П. Гоць

Веселе послання бібліотекарям

Не буду творити нудних декларацій,
Підлиз-мадригалів чи стоптаних од –
Я тільки скажу, що із вашої праці
Росте, хорошіє розумний народ.
Маленька зарплата... Велика клопота...
Вузька ділянка... широкий почин...
Говорять базіки: „Легенька робота...”
Та з вами щоденно Шевченко і Пушкін,
Єсенін, Тичина та ще й Беранже,
Сучасних Олійників – гляньте! – аж троє,
І навіть Коротич – на „Всесвіт” один.
Мені перед вами пишатися рано,
Та я сподіваюся: прийде пора...
Ось я одірвуся від телеекрана,
Простіше сказати – від телешнура.
Втечу від хокею, втечу від естради,
Де оплесків клянчить відомий партач...
І ось перед вами радесенький-радий
Стоїть невмирущий і вірний читач.

Микола Сом

Сумувала книжечка

У бібліотеці, угорі, високо
Книжечка стояла сумно й самотньо.
Прибігали дітки чепні невеличкі,
Не могли дістатись верхньої полицки.
Книжечка просила тихо і сапатньо:
- Прочитайте, дітки, я така сапатня,
І така цікава, для усіх згоджуся...
Раптом опинилась у руках Катрусі.
Втішилася книжка і мале дівчатко,
Що в бібліотеку завітала з татком

Леся Вознюк